

3. Mose 10



Septuaginta (LXX)

1 καὶ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ ααρων ναδαβ καὶ αβιουδ ἔκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ'
αὐτὸ θυμίαμα καὶ προσήνεγκαν ἔναντι κυρίου πῦρ ἀλλότριον δι οὐ προσέταξεν κύριος αὐτοῖς

2 καὶ ἐξῆλθεν πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν αὐτούς καὶ ἀπέθανον ἔναντι κυρίου

3 καὶ εἶπεν μωυσῆς πρὸς ααρων τοῦτο ἐστιν δι εἰπεν κύριος λέγων ἐν τοῖς ἐγγίζουσίν μοι ἀγιασθήσομαι καὶ ἐν πάσῃ τῇ
συναγωγῇ δοξασθήσομαι καὶ κατενύχθη ααρων

4 καὶ ἐκάλεσεν μωυσῆς τὸν μισαδαι καὶ τὸν ελισαφαν υἱοὺς οζηλ υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς ααρων καὶ εἶπεν αὐτοῖς
προσέλθατε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἀγίων ἔξω τῆς παρεμβολῆς

5 καὶ προσῆλθον καὶ ἤραν ἐν τοῖς χιτῶσιν αὐτῶν ἔξω τῆς παρεμβολῆς δι τρόπον εἶπεν μωυσῆς

6 καὶ εἶπεν μωυσῆς πρὸς ααρων καὶ ελεαζαρ καὶ ιθαμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλελειψμένους τὴν κεφαλὴν ὑμῶν
οὐκ ἀποκιδαρώσετε καὶ τὰ ἴματα ὑμῶν οὐ διαρρήξετε ἵνα μὴ ἀποθάνητε καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμός οἱ
ἀδελφοὶ ὑμῶν πᾶς ὁ οἶκος ισραηλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρισμόν δι ενεπυρίσθησαν ὑπὸ κυρίου

7 καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἔξελεύσεσθε ἵνα μὴ ἀποθάνητε τὸ γὰρ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ παρὰ
κυρίου ἐφ' ὑμῖν καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ὅρημα μωυσῆ

8 καὶ ἐλάλησεν κύριος τῷ ααρων λέγων

9 οὗνον καὶ σικερα οὐ πίεσθε σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σου ἡνίκα δι εἰσπορεύησθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἢ
προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν

10 διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον τῶν ἀγίων καὶ τῶν βεβήλων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν καθαρῶν

11 καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱοὺς ισραηλ πάντα τὰ νόμιμα ἃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς μωυσῆ

12 καὶ εἶπεν μωυσῆς πρὸς ααρων καὶ πρὸς ελεαζαρ καὶ ιθαμαρ τοὺς υἱοὺς ααρων τοὺς καταλειφθέντας λάβετε τὴν
θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου καὶ φάγεσθε ἄξυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον ἀγια ἀγίων ἐστίν

13 καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἀγίῳ νόμιμον γάρ σοι ἐστιν καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου
οὕτω γὰρ ἐντέταλται μοι

14 καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἀγίῳ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ὁ
οἶκός σου μετὰ σου νόμιμον γάρ σοι καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἐδόθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου τῶν υἱῶν ισραηλ

15 τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν στεάτων προσοίσουσιν
ἀφόρισμα ἀφορίσαι ἔναντι κυρίου καὶ ἔσται σοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σου νόμιμον αἰώνιον δι
τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ μωυσῆ

16 καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησεν μωυσῆς καὶ ὅδε ἐνεπεπύριστο καὶ ἐθυμώθη μωυσῆς ἐπὶ ελεαζαρ καὶ ιθαμαρ τοὺς υἱοὺς ααρων τοὺς καταλειμμένους λέγων

17 διὰ τί οὐκ ἐφάγετε τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἐν τόπῳ ἀγίῳ ὅτι γὰρ ἄγια ἀγίων ἐστίν τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν ἵνα ἀφέλητε τὴν ἀμαρτίαν τῆς συναγωγῆς καὶ ἐξιλάσησθε περὶ αὐτῶν ἔναντι κυρίου

18 οὐ γὰρ εἰσήχθη τοῦ αἵματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἄγιον κατὰ πρόσωπον ἐσω φάγεσθε αὐτὸ ἐν τόπῳ ἀγίῳ ὃν τρόπον μοι συνέταξεν κύριος

19 καὶ ἐλάλησεν ααρων πρὸς μωυσῆν λέγων εἰ σήμερον προσαγειόχασιν τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰ ὄλοκαυτώματα αὐτῶν ἔναντι κυρίου καὶ συμβέβηκέν μοι ταῦτα καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας σήμερον μὴ ἀρεστὸν ἔσται κυρίῳ

20 καὶ ἤκουσεν μωυσῆς καὶ ἤρεσεν αὐτῷ